

[Gunnar Fog-Petersen.]

som den nuværende Tid, en Fremtid, hvori der dog ganske sikkert bliver Brug for baade at fange Fisk og spise Fisk. Og det maa man jo ikke overse ved Bedømmelsen af den nuværende Situation, at en Undersøgelse af det almindelige Forbrug af Levnedsmidler ogsaa udenfor de Omraader, hvor vort Landbrug og Fiskeri har sin Afsætning, ikke viser nedadgaende Kurver, end ikke i den vanskelige Tid, vi er inde i nu. Forbruget har holdt sig, ja, har f. Eks. for Fiskens Vedkommende været stigende, og selv vor mægtige Flæskeproduktion er blevet afsat, ganske vist til ikke-rentable Priser, men Varerne er dog blevet aftaget og forbrugt, og det ligger maaske nok i, at der er en Udvikling i Retning af et større Forbrug paa et bredere Grundlag, hvad jeg kun kan se som et Gode. Derfor tror jeg, at det ærede Medlems advarende Bemærkninger, selv om de har Tiden for sig, maa have et Modstykke.

Jeg vil gerne pege paa, at naar det ærede Medlem talte om den Kurs, der vilde kunne opnaas for Obligationerne, og sammenlignede den med den øjeblikkelige Kurs for Kreditforeningsobligationer med Statsgaranti, er en saadan Sammenligning dog vist ikke helt rigtig, da der her er Tale om ikke alene Statsgaranti for Renten, men ogsaa for Afdragene, hvad der, saa vidt jeg husker, ikke er Tilfældet med de paagældende Kreditforeningsobligationer. Derfor vil disse Obligationer i højere Grad end de andre faa Karakteren af Statsobligationer. Jeg skal ikke sige noget nærmere om, hvad Kursen vil blive, den vil neppe blive høj i Øjeblikket. Det er muligt, at $4\frac{1}{2}$ pCt. i de kommende Aar bliver for lav en Rente for Obligationerne, men det er ogsaa muligt, at det bliver en god og lønnende Rente. Derom ved vi intet i Dag, vi maa henholde os til de Erfaringer, vi har fra Fortiden, og da det drejer sig om en Periode paa indtil 18 Aar og Laanene skal løbe saa længe, synes jeg, at der ikke vil være andet at sige derom end, at hvis der ikke for Tiden kan opnaas en antagelig Kurs for Obligationerne, vil Laan formentlig ikke blive optaget i nærværdig Udstrækning, men Laanene vil saa komme af sig selv den Dag, da der kan opnaas en god Kurs for Obligationerne.

I øvrigt mener jeg, at Lovforslagets Sikringsbestemmelser med Hensyn til Statsbeløbene er meget stramme og ogsaa maa være meget stramme. I Lovforslagets § 2 tales der om, at ikke alene skal Afdragene indgaa til Grundfonden, men Renten skal

indgaa til Staten, og ogsaa den Rente, som indvindes paa de til Grundfonden indgaaende Afdrag, skal indbetales i Statskassen. Dette sidste Krav er jeg ikke helt sikker paa er berettiget. Det er længere fremme i den samme Paragraf slaaet fast, at Staten skal træde til, hvis der ikke findes tilstrækkeligt til Dækning af eventuelle Tab, og saa var det maaske lige saa praktisk at lade Rentebeløbene af Grundfonden indgaa i Banken og anvendes der til Bankens almindelige Formaal, ogsaa Sikringsformaal.

I Reglerne for Udlaan, § 6 A. f., siges det, at de ydede Laan forfalder til øjeblikkelig Udbetaling, naar de pantsatte Fartøjer ikke længer benyttes til Fiskeri. Jeg finder ikke den her valgte Udtryksmaade helt heldig, thi det kan ikke siges paa Øjeblikket; hvornaar et Fartøj ikke længer bruges til Fiskeri, og Meningen er vel ikke, at Fartøjet ikke maa bruges til andet end Fiskeri. Hvis en Hundestedfisker, naar der ikke er andet at gøre, sejler til Samsø og transporterer Asparges eller Kartoffler til København eller Aarhus, kan en saadan Brug af Baaden jo dog ikke medføre, at de i Baaden anbragte Laan øjeblikkelig forfalder til Udbetaling. Og i kortere eller længere Stilstandstider, hvor en Fisker har lagt op for nogen Tid og er begyndt paa noget andet, fordi det ikke kan betale sig med Fiskeriet, men han venter at komme til at tage fat igen senere, er det ogsaa urimeligt, naar Baaden ellers vedligeholdes og stadig kan benyttes til Fiskeri, at Laanet da øjeblikkelig skal forfalde til Udbetaling.

Der er Tale om to Slags Virksomhed, dels Udlaan mod Sikkerhed i Fiskerifartøjer, dels under B. Udlaan til anden Virksomhed. Den Virksomhed, Banken kommer til at drive med Hensyn til de under B. nævnte Laan, bliver jo almindelig Bankvirksomhed paa Fiskeriets Omraade, og jeg gaar ud fra, at naar Banken skal have en saadan Virksomhed — hvad jeg ogsaa finder er i høj Grad nødvendigt, fordi det ikke bliver til noget virkeligt med vort Fiskeri og Udviklingen af det, medmindre ogsaa Virksomhed af den Art, som der i denne Forbindelse kan være Tale om at støtte, knyttes til selve Fiskeriet — da maa ogsaa Bankens Ledelse være en saadan, som har nogen Erfaring og Indsigt i almindelig Bankvirksomhed. Dette er maaske ogsaa Hensigten, i hvert Fald er jo i Forslaget optaget om Bankens Ledelse de samme Bestemmelser, som med andre Ord findes i vor Banklovgivning: Forretningsføreren, som der her tales om, maa ikke uden Samtykke af Mini-